

A bécsi kongresszus is, egyéb nagy nemzetközi mozgalmakkal együtt, biztató hirdetője az ujjaszülető Európa hajnalának

Dr. Király Ferenc.

Új kuriai bírák. A királyi Kuria bírói kara *Almási Antal* és *Szentirmay Ödön* kinevezésével két kiváló erővel erősödött meg. Almási jogirodalmi működése közismert: éppen jövő számunkban fogunk a kötelmi jogról írott könyve méltatásával foglalkozni. Szentirmay Ödön neve ugyancsak ismeretes a szaksajtóban kifejtett cikkei után is, bár ő elsősorban bírói munkájával jutott elismeréshez. Kinevezésük a jogászközönség osztatlan meglegedését váltotta ki.

Almásit kuriai bírói kinevezésén felül még egy másik jól megérdemelt kitüntetés is érte az egyetemi renkívüli tanári cím adományozásával. A szaksajtó szinte egyhangusággal ordinariatus követelt Almási számára és a hivatottak communis opinioja talán az illetékes körök részéről is előbb-utóbb méltánylást nyer.

Dr. Tury Sándor Kornél egyetemi tanár. *Dr. Tury Sándor Kornél*, a budapesti egyetemen nemrégiben habilitált kereskedelmi jogi magántanárt nevezték ki a szegedi egyetem kereskedelmi jogi professzorává. Tury Sándor Kornél egész fiatalon jutott el a tanári katedráig. Hivataltól munkájától mentesülve, bizonyára módja lesz nagyobbarányú irodalmi munkásságával valóra váltani azt az egyébként indokolt bizalmat, amely kinevezésének alapja volt.

Hetven külföldi ügyvéd különös látogatása Budapesten. Az *International Law Association* bécsi kongresszusa érdekes és kellemes meglepetéssel szolgált azoknak, akik az ügyvédkérdést tanulmányozva, szeretnek a kulturállamok ügyvédségei között jogi tudás és hivatásbeli rátermettség, vitatkozási készség és a jogásztól megkívánt általános magasabb műveltség tekintetében értékelő megkülönböztetéseket tenni. E kongresszus bizottsági munkálatainál mindenütt magyar ügyvédek magasszintű jogi képzettségéről tanuskodó lucidus felszólalásait honorálta a résztvevők tapsa; kiderült, hogy a magyar ügyvéd méltó maradt arra, hogy Európa vérbeli jogászainak előkelő sorában helyet foglalhasson és semmiben sem marad el a taláros angol barristerek és a francia avocat-k mögött. Természetes, hogy a kongresszus meleg légkörében sok baráti kapcsolat is fejlődött ki a résztvevő magyar ügyvédek és illusztris külföldi kartársaik között; örömmel néztünk tehát az *International Law Association* tagjainak a kongresszus befejeztével Budapestre tervezett kirándulása elé, mert hiszen e látogatás alkalmat látszott nyújtani arra, hogy messze idegenből jövő kartársainkat a konfraternitás melegével üdvözljük műhelyeink körében és megismertessük velük. — már csak hazafias célok szem előtt tartásával is — európai szintű jogi kulturánkat és karunknak a jogelmélet és a joggyakorlat terein végzett jelentékeny munkáját. Legnagyobb csodálkozásunkra azonban az idegenben szőtt barátságunk Budapesten vége szakadt, mert az az idegenforgalmi szerv és az az idegenforgalmi egyesület, amely az előkelő külföldi jogászok budapesti programját kezébe vett, egyszerűen elfeledkezett arról, hogy a külföld hetven gyakorlati jogászának Budapest turisztikai látóival melletts talán arra is módot kellett volna nyújtani, hogy az ország gyakorlati jogi életének képviselőivel is összejöjjenek. Az idegenforgalmi üzleti vállalatától e ma-

gasabb bölcsességet nem kívántuk és nem is kívánjuk, mert hiszen elég, ha az üzleti részt jól lebonyolítja; attól az *idegenforgalmi egyesülettől* azonban, amely valamennyi külföldi nemzét valamennyi hivatásbeli rétegét egyforma szimpátiával kalauzolja, megvendégeli és üdvözli Budapesten, igazán *elvártuk volna azt az előrelátást* és azt a tapintatot, hogy a magyar jogi élet kiválóságait nem teszi ki annak a *kinos értelmezésre* is alkalmat nyújtó helyzetnek, hogy a külföldi vendégek jelentékeny sikerekre visszatekintő budapesti kartársaikkal Budapesten azért ne találkozhassanak, mert az említett idegenforgalmi társaság csak megszokott arcokat szeretvén maga körül látni, az *ünnepi lakomákra elfelejtette meghívni a hetven előkelő külföldi ügyvéd mellé Magyarország legalább ugyanannyi kiváló ügyvédjét*. Ilyen körülmények között természetesen csak levélben bucsuzhattunk el új külföldi barátainktól, akik Budapesten, — el ne felejtsük — három napon át három font sterlingért megszemléltek a Mezőgazdasági Múzeum alkoholos üvegekben ringó buzakalász-csodáit, „külön e célra fogazott fogaskerekükél” (legalább is így mondja a hivatalos angol szöveg) mentek fel a Svábhegyre és megismerkedtek még a Magyar Külügyi Társaság ünnepi ülésén ennek a zártkörű egyesületnek őket igazán nem érdeklő céljával.

K. F.

Jogirodalom.

Dr. Szende Péter Pál: Az utolsó évtized új élő jogszabályai.

Az utolsó évtized világtörténeti katasztrófái a jog fejlődését is kivetették régi medréből. A történelem vihara lassan lecsendesedik, vadvizei lefolynak, de jogéletünk terén megtermékenyülés nyomait alig, csak a pusztulás jelét látjuk. Szende könyve nem a jogtörténész bölcselkedő műve, nem impresszionista kép, hanem természethű, pontos fotográfia: de nincsen is szomorubb, mint az élő valóságnak, célzat és színezés nélkül tükrözött vigasztalan képe. Az elmúlt évek jogalkotásának ily kronológikus keretbe foglalt gyűjteménye minden tendenciózus beállításnál élesebben mutatja meg, hogy e decennium nem teremtet semmit: ami jót hozott, az nem új, ami újat, az nem jó. Ami új, az csupán egy hatalmas negatívum: évszázados intézményekben kijegecesedett igazságok lefaragása, egyéni és közsabadságoknak a törvény erejével való korlátozása és eltörlése.

Könyvünk a praxis szűrőjén keresztül bocsátja elének az anyagot, az eleven jogot tárja fel és mellözi a ma már csupán jogtörténeti érdekű alkotásokat. Az elmúlt korszak tömegben jelentékeny, jogtörténetileg legjellemzőbb, de a gyakorlati jogász és a jog örök értékeit kereső szemében egyaránt súlytalan alkotásaival — az alkalmi törvényhozás és *jurisdictio* rövidéletű torzszüleményeivel — itt már alig találkozunk. Ami a háborús és forradalmi jogalkotásból élő jogként máig fennmaradt, az is kevés kivétellel elegendő annak megállapításához, hogy jogunk egészséges szervezetének fokozott erővel kell kiválasztania magából a megmaradt mérges fermentumot is, hogy